

Mechúrik Koščúrik

Mechúrik-Koščúrik bol sirota. Doma nemal už nikoho a ničoho ; pustil sa teda po vandrovke, dobrých kamarátov hľadať.

Ide, ide — vandruje. Pribehne k nemu myš a volá naňho :

„ Bože, daj šťastia, Mechúrik-Koščúrik, vezmi ma sebou ! “

„ A ktože si ty ? “

„ Ja som myška-chocholuška.“

„ No, pod' ! “

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik s myškou-chocholuškou — a vandrujú. Stretne ich žabka:

„ Bože vám daj šťastia ! Ej, vy ste už dvaja a ja ešte sama v svete, vezmiteže ma sebou ! “

„ A ktože si ty ? “

„ Ja som žabka-rapotačka.“

„ No, pod' ! “

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik, myška-chocholuška a žabka-rapotačka. Stretne ich had:

„ Bože, daj šťastia! Postojteže, vezmiteže i mňa sebou!“

„ A ktože si ty ? “

„ Ja som po tráve šmyk ! “

„ No, pod' ! “

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik, myška-chocholuška, žabka-rapotačka a had po tráve šmyk. Stretne ich zajac :

„ Bože, daj šťastia ! Vezmiteže i mňa sebou ! “

„ A ktože si ty ? “

„ Ja som po lese skok !“

„ No, pod’ !“

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik, myška-chocholuška, žabka-rapotačka, had po tráve šmyk a zajac po lese skok. Stretne ich líška:

„ Bože, daj šťastia! Vezmite ma sebou!“

„ A ktože si ty ?“

„ Ja som líštička-kmotrička !“

„ No, pod’ !“

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik, myška-chocholuška, žabka-rapotačka, had po tráve šmyk, zajac po lese skok a líštička-kmotrička. Stretne ich vlk:

„ Bože, daj šťastia! Vezmite ma sebou !“

„ A ktože si ty ? “

„ Ja som horský trubač !“

„ No, pod’ !“

Idú, idú Mechúrik-Koščúrik, myška-chocholuška, žabka-rapotačka, had po tráve šmyk, zajac po lese skok, líštička-kmotrička a vlk horský trubač. Stretne ich medveď:

„ Bože, daj šťastia ! Vezmite ma sebou !“

„ A ktože si ty ?“

„Ja som morský mrmláč!“

„ No, pod’ !“

Ak tak putujú, tak putujú Mechúrik-Koščúrik s myškou-chocholuškou, s žabkou rapotačkou, s hadom po tráve šmykom, so zajacom po lese skokom, s líštičkou-kmotričkou, s vlkom horským trubačom i s medveďom morským mrmláčom a prídu v pustých horách ku jednému domčeku, kde ježibaba svadbu strojila.

„Hej,“ povedajú si, „ukážmeže teraz, čo vieme !“

Tu zastali si na dvore do radu a Mechúrik-Koščúrik stal si napredok.

Mechúrik - Koščúrik nafúkal sa a pripravil si huk, že len tak hučalo; myška - chocholuška pišťala; žabka - rapotačka rapotala; had po tráve šmyk ťahal ako sláčikom na husliach; zajac po lese skok vyskakoval pred nimi a pekne prepletal nohami; líštička-kmotrička, akoby na krštení bola, tak vytáhovala a vyspevovala; vlk horský trubač trúbil; medveď morský mrmláč mrmlal. Ozývala sa hora naširoko a tí tamdnu triasli sa, čo to za hudci prišli im na svadbu. Tu Mechúrik - Koščúrik chcel ešte lepšie preukázať sa, i veru nafúkal sa ešte raz. Vtom prask ! roztresol sa.

Jeho kamaráti tak náramne rozchichotali sa na tom — a tí tamdnu tak naľakali sa toho tresku a chichotu, že rozutekali sa na všetky strany. A ježibaba, keď videla, ako svadobníci zaberajú, parila ešte popredku.

Títo potom vošli do domu, posadili sa za prikryté stoly, jedli a pili z hotového. A aby im svadba nebyla jen tak při slamenom snopku, postavili si medveďa za stařejšího, vlk si vzal lišku za ženu a dosvadbili se při pěknom pořádku. Vlk s liškou žijí i dodnes - jestli nepomřeli.